

νε στο σπίτι του να τον θανατώσει. Πώς όμως θα τόλμιζε να κόψει
μιά τέτοια προδοσία ;

Ήξερε καλά τον Έθθαμ, ή Σεφόρα. Ήξερε πόσο ήταν μεγαλό-
ψυχος και είχε την πεποίθηση πως ο γενναίος στρατηγός ποτέ δεν θα
δεχόταν να ζήσει μόνος αυτός, αφήνοντας τους άλλους συμπατριώτες
των Αιγυπτίων να έπιστούν την όργη του Θεού του Ισραήλ. Ήταν
βέβαια ή Σεφόρα πως ό Έθθαμ θα εδολοπούσε για τον κίνδυνο όλων
τους συμπατριώτες του.

Αποφάσισε λοιπόν να μην του πη τίποτε και να τον προφυλάξει
μονη της, σημαδεύοντας με αίμα το σπίτι του, χωρίς να προκαλέσει
την περιέργεια των άλλων Αιγυπτίων. Έτσι θα έξέθετε σε κίνδυνο
μόναχά τον έαυτό της, μάς σι' άδελφία της τους Ισραηλίτες.

Την άλλη μέρα ό Γάδ μιλήσε στους Ισραηλίτες για την έκδοχη
του Κυρίου. Κι' ή νύχτα αυτή του τρώουν που θα έξοπισσε τρομερή
ή όργη του Θεού, δεν άγγιξε να φτάσει άπ'αίσα κι' αίματοβαμμένη.
Νύχτα σφαγής και θάνατου !...

Θήγνος και κοιπέτος άπλόηθε σ' όλη την Αίγυπτο, γιατί δεν ή-
πρχε κανένα σπίτι που να μην είχε κι' ένα νεκρό, όπως αναφέρει ή
Γραφή.

Κι' όμως ήπρχε ένα τέτοιο Αιγυπτιακό σπίτι, κι' αυτό ήταν του
γενναίου Έθθαμ. Γιατί ό Έθθαμ σόθηκε από τη φρενή σφαγή. Και
μόλις ό άρχηγός του Ισραήλ, κι' ό ασβάκος Γάδ τον είδαν να τους
κινιγιάει επί κεφαλής τους Αιγυπτιακούς στρατούς, όταν ό Φαραώ με-
τάνοιωσε για την άδεια της έξόδου που τους είχε δώσει, έμειναν κα-
τάληκτοι. Πώς σόθηκε άραγε ό Αιγύπτιος
αυτός πρωτότοκος ; Όσοσο, δεν ήπρχε και-
ρός για σκέψεις. Και τρέχανε, τρέχανε, για
να ξεριγούν τα Αιγυπτιακά στρατεύματα. Ό
γρηαός Γάδ άνομηλασε, φεύγοντας, σ' ένα
νεαρό Ισραηλίτη. Μά έξανα, ή Σεφόρα
σοφιάστρε εξαντλημένη στο χόμα.

Ό Γάδ έτρεξε κοντά της, κρανιάζοντας
με θλίψη κι' άπελπίσια, αλλά ή έγχογή του
του είχε βιαστικά με προφητικό τόνο :

— Μή σταματάς, κελτού! Περάτα! Είν'
ανάγκη! Τά πληθή αυτά που σάς ακολουθούν,
χρειάζονται θάρρος... Ή στιγμή ένε κρί-
σιμης... Ό έχθρός έρχεται... Για μένα τελειώ-
σαν όλα... Πεδάνω... Χαίρε, παππού μου !...
Ζήσε για τη φυλή του Ισραήλ !...

— Κόρη μου !...
— Περάτα! Νέοι του Ισραήλ, πάστε
ατόν το γέρο και πάστε τον μαζύ σας...
Είν' ό άρχηγός σας... Χαίρετε !... Πεδάνω
επιχρισμένη !... Σωθήσατε !...

Οι νέοι Ισραηλίτες άποταξαν πραγματικά
τόν γέροντα από την άγκαλιά της κόρης, τον
πήρανε μαζύ τους κι' άπομακρόνησαν. Και
μαζύ άπ' τη Σεφόρα περνούσαν τώρα άν-
δρες, γυναίκες και παιδιά, παίρνοντας την
για νεκρή. Σε λίγο είχαν χαθεί όλοι μέσ'
ατόν κυριολοχτού...
Όταν ή Σεφόρα άνοιξε τα μάτια της,
είδε μπρός της το λατρευτό της Έθθαμ που
είχε γονατίσει κάτω και την κοιτάζε γλυκά. Πιο πίσω φαινόταν ό
στρατός των Αιγυπτίων.

— Έθθαμ ! φώναξε ή Σεφόρα. Σε ξαναθρίσκω... "Α, πόσο είν' ό
θανάτος γλυκός !...
— Άγαπημένη μου, θα ζήσης !...
Μιά άσπρατη ούράνιας χαράς φάγχε για μιά στιγμή στά μσο-
δονιμένα μάτια της Ισραηλιτιδος κόρης.

— Μ' έσοωσε ! τής ειπε ό νέος με λημούς.
— Ναι, Έθθαμ ! το σπίτι σου με αίμα, όπως και το δικό μου, κι'
έτσι δεν σε σκότωσε ό Κύριος, όπως όλων τους πρωτοτόκους τής
πατρίδας σου... Το αίμα όμως αυτό ήταν από τις φλέβες μου !... Έ-
τα έπρεπε να γίνει... Δεν μπορούσα να το κλέψω από τ' άρνι μας...
Σ' αγαπούσα... και πεθαίνω !...

Κι' ή Σεφόρα έβλεπε τά φράια μάτιά της για πάντα. Άλλά ή
θυσία της ήταν άνοφελή, γιατί ή προσταγή του Κυρίου έπρεπε να
γίνει.

Ό Έθθαμ, ό φράιος και γενναίος στρατηγός, έξαιλος από τη
θλίψη του, βύθηκε το σπαθί του στην καρδιά του κι' έπεσε πλάι στην
αγαπημένη του, χώνοντας το αίμα που ή κόρη θέλησε να σώσει.

Κι' έτσι πεθαναν μέχρι του τελευταίου όλου οι πρωτότοκοι των
Αιγυπτίων, όπως το είχε μνησίσει με το Μωυσή ό τρομερός Ίεχωβά...
MAUR DE SAINT CLIVIER

ΔΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

"Όποιος ψηλά—ψηλά πετάει στον ουρανό να φτάσει,
στο χαμηλότερο δεικτό που γράφει ό Θεός να κόψει.
"Όποιος αγαπάει τά ρόδα, πρέπει νύχη ύπομονή,
διαν τον τριπών τ' άγάθια, να μη λήη πως πονεί.

ΦΥΡΑΗΝ-ΜΙΓΛΗΝ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Τό μικροσκοπικότερο δαχτυλίδι του κόσμου. Ή βιβλιοφιλία
του κ. Μιχαλακοπούλου. Τά δανεικά ρούχα. Τά έντομα και
ή καταπληκτική δύναμη τους. Παράξενιες κι' άδυναμίες
των ανθρώπων. Τί άναφέρουν ό σοφοί. Άνεξήγητοι και κω-
μικοί τρέμοι, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ό μικροσκοπικότερος άραβόνο του κόσμου, ήταν εκείνος που έ-
στόλισε το χερσά της περιχρησισής Μαρίας, κόρης του βασιλέως της
Άγγλιας Έρρίκου του Η', όταν παντρεύτηκε με τον Δελφίνο της
Γαλλίας, κατά τό 1518.

Ή νύφη ήταν τότε ήλικίας δυό έτών κι' ό γαμπρός... έπτά μ-
νών ! Ή γαμήλιος τελετή έγινε με μεγάλη λαμτή από Γερμανούς.
Μετά τη στέψη, ό έπίσκοπος Γουλιέλμου παρέδωσε στον βασιλέα ένα
μικροσκοπικό δαμαντένιο δαχτυλίδι, τό οποίο εκείνος έπέρασε στο
δαχτυλάκι της περιχρησισής. ***

Ός γνωστόν, ό κ. Μιχαλακοπούλος είνε παιδί βιβλιοφίλος.
Μιά φορά, γυρίζοντας από την Εδρόπη, έφερε όλόκληρα καβότια
βιβλία.

Ό πολιτικός και καλός του φίλος και γνωστός δημοσιογράφος κ.
Γεώργιος Σακελλαρόπουλος, έκ των οικεί-
ων του κ. Μιχαλακοπούλου, βλέποντας τους
σοφούς αυτούς των βιβλίων, ειπε Εκπι-
κτος στόν κ. Μιχαλακοπούλο :
— Μά, κύριε Πρόεδρε, τί κακό είν'
αυτό !... "Όλο βιβλία φέρσατε άπ' την Εδ-
ρόπη ;
Και ό κ. Μιχαλακοπούλος :
— Τί ήθελες, φ'έ μου, να φέρω ; Τρα-
πουλλόχραστα ;... ***

Νά και μερικά παροιμίες για τά δα-
νεικά ρούχα :
Ο Ί Ε λ λ η ν ε ς : Ρούχα δανεικά
δεν λιάνουν ζεστασιά.
Ο Ί Γ ε ρ μ α ν ο Ί : Τό δανεικό φόρε-
μα δεν πάει καλά στους άλλους.
Ο Ί Ο λ λ ι α ν δ ο Ί : Δανεικά φορέ-
ματα κανένα δεν ταίριανε.
Ο Ί Α ρ α β ε ς : Τό δανεικό ρούχο
δεν ζεσταίνει. ***

Ή άκρίδα πηδά διάστημα... διακόσιες
φορές μεγαλύτερο από τό σώμα της. "Αν
ό άνθρωπος περδούσε κι' αυτή την άναλο-
για, ένα άπλό πήδημά του έπρεπε να έχει
μήκος ένώς τετάρτου του μιλίου !...
Ό φύλλος επίσης πηδά σε μίρκος δια-
κόσιες φορές μεγαλύτερο από τό σώμα
του. "Αν ένα άλογο είχε την ίδια άναλο-
για στο πήδημα, έπρεπε να πηδάει έξιόκληρο βουνό !...
Υπάρχουν στην Άφρική και μίγες που πετούν άπ' τις άπτες,
δαδάνουν την θάλασσα κι' επισκεπτόνται τά ταξιδεύοντα πλοία σ'
άπόσταση 500 μιλίων από την έσση.

Μιά μέλ'ισα άκολούθησε κάποτε τό σιδηρόδρομο κι' έτρεξε με
ταχύτητα έκοσα μιλίων την ώρα, μολοντί φυσός άντίθετος άνεμος.
Ό Πλίνας λέγει, ότι αν συγκριθί τό βάρος που σπώνει τό μυρ-
μηγα με τό βάρος του σώματός του, θ' άποδειχθί ότι κανένα ζώο
δεν είνε... δυνατώτερο άπ' τό μυρμηγκά !
Ό Άιναός τέλος βεβαώνει, ότι αν ή προβοαίδα του ελέφαντος
είχε και' άναλογίαν όση δύναμη έχει ή κεφαή του κωνιόρου, θα μπο-
ρούσε να μετακινήσει βουνά ! ***

Ό σοφός Βερράκιος αναφέρει, ότι κάποιος κήρυκος άνατριχιάζε
και περιβερχόταν από ψυχρό ιδρώτα, όταν έβλεπε... ζείδι.
Έπίσης ό ίδιος λέγει για μιά νέα, ότι δεν μπορούσε να ιδή φτερά,
χωρίς να ξεφορτισή, και για έναν Σωτό ευπατριδή ότι έβλαψε ό-
ταν έβλεπε χέλι.
Κάτι άνάλογο διηγείται ό Αιθρόσιος Παρε για έναν διοικητή
της νήσου Μαρτινίκας, ό οποίος κρινιόταν από σπασιούς όταν αντί-
κριε αγά.

Ό περιφρομος φιλόσοφος Έρasmus καταλαμβανόταν από πυρετό
όταν έβλεπε ή μυριόταν ψάρι.
Ό Έρρίκος Γ' δεν μπορούσε να μείνη σε δωμάτιο
όπου ήπρχε γάτα.
Την ίδια άνεξήγητη άντιπάθεια για τις γάτες είχε
και ό στρατάρχης δουξ του Λαγκεντόου.
Κάποιο μέλος του δικαστηρίου της Βουιγγιάλ τρώμα-
ζε κάποτε τόσο πολύ στη θέα ένώς σκαπιόζουρου, ώστε
έξασκονιούθηκε να πιστεή επί δυό χρόνια και πλέον,
ότι τό άσκα αυτό ζώο του είχε... καταβροχθίσει τά
έντόσθια !